

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 2624/19
Дана 03.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Љиљана Коруга, чланови већа, уз учешће судског саветника Јелене Илић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ради поништаја решења туженог РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ, ПОКРАЈИНСКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ, ДИРЕКЦИЈЕ ПОКРАЈИНСКОГ ФОНДА Нови Сад, број 30-02/181.20-26832 од 25.01.2019. године, у предмету породичне пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Ослобађа се тужиља АА из ..., од обавезе плаћања судске таксе у предмету овог суда број У. 2624/2019.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале Нови Сад, број 37-181.20.-26832 од 14.12.2018. године, којим је одбијен као неоснован захтев удове, овде тужиље за утврђивање права на породичну пензију.

Тужбом поднетом Управном суду 18.02.2019. године, уређеној поднеском од 10.04.2019. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа. Сматра да испуњава све услове да јој се призна право на породичну пензију. Указује да остаје код свих навода изнетих у жалби и наглашава да је са покојним ББ живела од 2013. године у ванбрачној заједници и до краја његовог живота водила бригу о њему. Наводи да због

тешко поремећеног здравља није био у стању да оде код матичара да је венча, иако је желео, односно да формално закључе брак. Указује да су формално закључили брак тек 23.10.2016. године и да су од самог почетка имали намеру да остану у тој заједници до краја живота. Сматра да околност да су тек у октобру 2016. године формализовали њихову заједницу не може бити сметња за остваривање њеног права на породичну пензију. Наводи да и Породични закон изједначава брачну и ванбрачну заједницу и цитира одредбу чл. 4. наведеног закона. Сматра да с обзиром да је у време смрти покојног супруга била у браку са њим, а у идентичној врсти брачног односу су живели од 2013. године, а с обзиром да Устав Републике Србије и Породични закон изједначавају ванбрачну заједницу са брачном, и период од 2013. године треба се сматрати брачним. Наводи да је неспособна за рад и привређивање и да живи без извора прихода. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и замени решењем којим јој се признаје право на породичну пензију у пуном припадајућем износу. Обзиром да нема никакве приходе, да није корисник пензије, моли да буде ослобођена обавезе плаћања судске таксе у овом поступку.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произлази да је поступак за остваривање права на породичну пензију покренут у смислу члана 88. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању по захтеву тужиле од 29.08.2018. године. У спроведеном поступку утврђено је да је ББ био корисник старосне пензије почев од 16.01.2002. године по решењу Филијале број 37.181.10-26832 од 18.04.2003. године. На основу извода из матичне књиге умрлих која се води за матично подручје Нови Сад број: 1834 од 29.08.2018. године утврђено је да је ББ преминуо дана 23.08.2018. године. Даље је утврђено да је удова АА рођена ... године, да је у моменту смрти брачног друга навршила 66 година живота, а да се на основу извода из матичне књиге венчаних број 1538 од 29.08.2018. године види да је брак закључен 23.10.2016. године и да удова АА и покојни ББ немају заједничко дете из брака. Имајући у виду овако утврђено чињенично стање и одредбе члана 28а Закона о пензијском и инвалидском осигурању, првостепени орган је захтев тужиле одбио као неоснован и одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења од 14.12.2018. године. Одлучујући по жалби тужиле, тужени орган је нашао да је жалба неоснована, те је сходно одредби чл. 170. став 1. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву оспореног решења од 25.01.2019. године.

Одредбом члана 28а. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС", бр. 34/03...142/14), прописано је да ако је умрли осигураник или умрли

корисник старосне, превремене старосне пензије или инвалидске пензије у тренутку закључења брака навршио године живота из члана 19. тачка 1. овог закона брачни друг може стећи право на породичну пензију под условом да имају заједничко дете или да је брак трајао најмање две године.

Код овако утврђеног чињеног и правног стања ствари, правилно је по оцени суда поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану жалбу тужиле, изјављену против првостепеног решења, с обзиром да је у спроведеном поступку без повреда правила поступка, првостепени орган правилно и потпуно утврдио чињенично стање и на исто правилно применио материјално право када је одбио као неоснован захтев тужиле за остваривање права на породичну пензију иза покојног супруга ББ. Ово из разлога што тужилца не испуњава законом прописане услове за остваривање права на породичну пензију, будући да према цитираној одредби члана 28а. Закона о пензијском и инвалидском осигурању брачни друг умрлог корисника старосне пензије може стећи право на породичну пензију само под условом да имају заједничко дете или да је брак трајао најмање две године, што у конкретној ситуацији није случај, јер тужилца и њен сада покојни супруг нису имали деце, а од момента закључења брака до момента смрти покојног ББ је прошло мање од 2 године. По оцени суда, за остваривање права на породичну пензију од утицаја је временски период који се односи на дужину трајања брачне заједнице пре смрти осигураника односно корисника старосне пензије, па су без утицаја наводи тужбе којима се указује да су брачни другови пре закључења брака живели у ванбрачној заједници.

Суд је ценио наводе истакнуте у тужби па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Из разлога што је тужбом оспорено решење, према стању у списима предмета засновано на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању на које су правилно примењене цитиране одредбе Закона о пензијском и инвалидском осигурању а у образложењу оспореног решења, јасно су наведене све чињенице које су утврђене у спроведеном поступку, као и релевантни прописи и разлози којима се руководио тужени орган приликом доношења решења. Наиме, одредбом члана 27. став 1. тачка 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, прописано је да право на породичну пензију могу остварити чланови породице умрлог корисника старосне или инвалидске пензије, док се по члану 28. став 1. истог закона чланом породице умрлог осигураника, односно корисника права из члана 27. овог закона сматра између осталих и брачни друг, с тим што је стицање тог права за брачног друга додатно условљено цитираном одредбом члана 28а. наведеног закона дужином трајања брачне заједнице.

По оцени суда, а имајући у виду наведене законске одредбе, дужина трајања ванбрачне заједнице, на чему тужилца посебно инсистира у жалби и тужби није од значаја за решавање ове управне ствари, јер ванбрачни друг према изричитој законској одредби не улази у круг лица која би могла остварити право на породичну пензију, без обзира на разлоге, због којих у конкретном случају раније није дошло до закључења брака, а тиме ни колико је трајала ванбрачна заједница, пре закључења брака, будући да се врменски период трајања ванбрачне заједнице, не може урачунати у време које је прописано чланом 28а. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, као услов за остваривање права на породичну пензију.

Са изнетих разлога Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу 1. диспозитива ове пресуде.

Разматрајући предлог за ослобађање од обавезе плаћања судских такси, Управни суд је, имајући у виду стање у спису предмета, оценио да је социјална ситуација тужиље таква да без штете по своје нужно издржавање није у могућности да сноси обавезу плаћања судских такси у овом поступку, па је применом одредбе члана 10. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94...95/18) одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 03.06.2022. године, III-2 У. 2624/19

Записничар
Јелена Илић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Николић Врбашки,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН